EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.6.2.
COM(2014) 418 final

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

Magyarország 2014. évi nemzeti reformprogramjáról

és Magyarország 2014. évi konvergenciaprogramjának tanácsi véleményezéséről

{SWD(2014) 418 final}

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

Magyarország 2014. évi nemzeti reformprogramjáról

és Magyarország 2014. évi konvergenciaprogramjának tanácsi véleményezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre[1] és különösen annak 9. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2] és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására[3],

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira[4],

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

(1) Az Európai Tanács 2010. március 26-án jóváhagyta a Bizottság „Európa 2020” elnevezésű, a gazdaságpolitikák fokozott összehangolásán alapuló, a növekedést és a foglalkoztatást célzó új stratégia elindításáról szóló javaslatát, amely stratégia azokra a kulcsfontosságú területekre összpontosít, amelyeken intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy javuljanak Európa lehetőségei a fenntartható növekedés és a versenyképesség terén.

(2) A Tanács a Bizottság javaslatai alapján 2010. július 13-án elfogadta a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról szóló ajánlást (2010–2014), 2010. október 21-én pedig elfogadta a tagállamok

[1] HL L 209., 1997.8.2., 1. o.
[2] HL L 306., 2011.11.23., 25. o.
[3] COM(2014) 418 final.
[4] P7_TA(2014)0128 és P7_TA(2014)0129.

foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló határozatot, amelyek együtt alkotják az „integrált iránymutatásokat”. A tagállamok felkérést kaptak, hogy nemzeti gazdaság- és foglalkoztatáspolitikájukban vegyék figyelembe az integrált iránymutatásokat.

(3) Az állam-, illetve kormányfők 2012. június 29-én elfogadták a Növekedési és Munkahely-teremtési Paktumot, amely koherens keretet teremt a minden lehetséges ösztönzőt, jogi és szakpolitikai eszközt felhasználó tagállami, uniós és euróövezeti tevékenységek számára. Döntöttek a tagállami szinten megvalósítandó intézkedésekről, és kifejezték teljes körű elkötelezettségüket az „Európa 2020” stratégia céljainak megvalósítása és az országspecifikus ajánlások végrehajtása iránt.

(4) A Tanács 2013. július 9-én ajánlást fogadott el Magyarország 2013. évi nemzeti reformprogramjáról, valamint véleményezte Magyarország 2013–2016-os időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramját.

(5) A Bizottság 2013. november 13-án elfogadta az éves növekedési jelentést[5], amely elindította a gazdaságpolitikai koordináció 2014. évi európai szemeszterét. Ugyanezen a napon a Bizottság az 1176/2011/EU rendelet alapján elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést[6], amelyben Magyarországot azon tagállamok közé sorolta, amelyek vonatkozásában részletes vizsgálatra kerül sor.

(6) Az Európai Tanács 2013. december 20-án elfogadta a pénzügyi stabilitás, a költségvetési konszolidáció és a növekedést ösztönző intézkedések biztosítására irányuló prioritásokat. Hangsúlyozta, hogy differenciált és növekedést elősegítő költségvetési konszolidációt kell végrehajtani, helyre kell állítani a gazdaságnak történő hitelnyújtás rendes feltételeit, ösztönözni kell a növekedést és a versenyképességet, kezelni kell a munkanélküliséget és a válság társadalmi következményeit, valamint korszerűsíteni kell a közigazgatást.

(7) A Bizottság 2014. március 5-én az 1176/2011/EU rendelet 5. cikkének megfelelően közzétette a Magyarországra vonatkozó részletes vizsgálat eredményeit[7]. Vizsgálata alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Magyarországon továbbra is makrogazdasági egyensúlyhiányok tapasztalhatók, amelyek nyomon követést és határozott szakpolitikai intézkedéseket tesznek szükségessé. Különösen az erőteljesen negatív nettó nemzetközi pozíció folyamatban lévő kiigazítása, az állam és a magánszektor adósságának – a törékeny pénzügyi szektor tükrében – magas szintje, és a romló exportteljesítmény igényel továbbra is fokozott figyelmet a gazdaság működésére gyakorolt negatív hatások számottevő kockázatának csökkentése érdekében.

(8) Magyarország 2014. április 30-án benyújtotta 2014. évi nemzeti reformprogramját és 2014. évi konvergenciaprogramját. A kapcsolódási pontok figyelembevétele érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor.

(9) A 2014. évi konvergenciaprogramban vázolt költségvetési stratégia célkitűzése az, hogy az államháztartási hiány a GDP 2,9 %-ának megfelelő szintről (2014) a programidőszak végére 1,9 %-ra csökkenjen. A program ezt egy erőteljesen a programidőszak végére ütemezett konszolidációs pályán haladva kívánja elérni, ugyanakkor a hiánycélokat az előző programhoz képest jelentősen megnövelték. A program megerősíti a GDP –1,7 %-ában meghatározott középtávú költségvetési célt,

[5] COM(2013) 800 final.
[6] COM(2013) 790 final.
[7] SWD(2014) 85 final.

amely a Stabilitási és Növekedési Paktum célkitűzéseit tükrözi. Mindazonáltal az újraszámított strukturális egyenleg alapján nem várható a középtávú költségvetési célnak a programidőszak végére történő elérése. A tervek szerint az (újraszámított) strukturális egyenleg 2014-ben 1,5 százalékponttal fog romlani, ezáltal jelentősen eltérve a középtávú költségvetési céltól, majd 2015-ben stabilizálódik, ami a GDP 0,5 %-ának megfelelő mértékű elmaradást jelent a középtávú költségvetési cél eléréséhez szükséges javulás mértékétől. A kiadási referenciaérték mind 2014-ben, mind 2015-ben számottevő eltérést mutat. A tervek szerint az (újraszámított) strukturális egyenleg 2016-ban és 2017-ben is tovább romlik. Összességében elmondható, hogy a tervekben 2014-től kezdődően a középtávú költségvetési célhoz vezető pályától való jelentős mértékű eltéréssel számolnak. A program előrejelzése szerint az államháztartás GDP-arányos adóssága a 79 %-os mértékről (2013) fokozatosan a GDP körülbelül 75 %-ának megfelelő mértékűre csökken 2017-re. A program költségvetési előrejelzéseit alátámasztó makrogazdasági forgatókönyv 2014–2016 tekintetében nagyjából megalapozott: várakozása szerint a GDP idén 2,3 %-kal, jövőre 2,5 %-kal bővül, míg a Bizottság a 2014. évi tavaszi előrejelzésében 2,3 %-os, illetve 2,1 %-os növekedéssel számol. 2017-re vonatkozóan azonban a program túl optimista. A költségvetési célokat övező kockázatok 2014-ben nagyjából egyensúlyban vannak, de erősödik annak kockázata, hogy 2015-től kezdődően a hiány magasabb lesz a célul kitűzöttnél. Kiemelt kockázatok erednek abból, hogy a kiadási ráta tervezett csökkentését a kiadások fűnyíróelv mentén végrehajtott nominális befagyasztásával vagy az inflációs ráta mértéke alatti növelésével tervezik elérni a diszkrecionális kiadási tételek túlnyomó többségénél. A Bizottság 2014. évi tavaszi előrejelzésében az államháztartás 2014-es és 2015-ös hiányára vonatkozóan közölt prognózisok megegyeznek a program céljaival. A strukturális hiányra vonatkozóan a Bizottság által előre jelzett 2,2 %-os (2014), illetve 2,3 %-os (2015) érték megerősíti, hogy 2014-től kezdődően fennáll a kockázata a középtávú költségvetési céltól való jelentős mértékű eltérésnek. Továbbá a Bizottság előrejelzése szerint 2014-ben és 2015-ben eltérés mutatkozik az adósságcsökkentési referenciaértéktől is. A programnak az 1466/97/EK tanácsi rendelet szerinti értékelése és a Bizottság előrejelzése alapján a Tanács úgy véli, hogy a középtávú költségvetési céltól való jelentős mértékű eltérésre, valamint az adósságszabály megsértésére tekintettel 2014-től kezdődően további strukturális kiigazításra van szükség.

(10) A tervezési időtávnak a folyó költségvetési éven túlra történő kiterjesztésével sikerült megerősíteni a középtávú költségvetési keretet. A költségvetési keret hatékony működése és kötelező jellege azonban még nem biztosított. Új, számszerűsített költségvetési szabályokat vezettek be, de a tervezési hiányosságokat – amelyek elsősorban a szisztematikus utólagos nyomon követés hiányával, a megengedett legnagyobb eltérés szintjeinek és a megfelelő korrekciós mechanizmusok hiányával függnek össze – nem korrigálták. A Költségvetési Tanács kötelező feladatainak szűk köre és elemzői kapacitása továbbra sincs arányban a költségvetési vétójogával. A középtávú költségvetési keret további erősítése és a Költségvetési Tanács feladatkörének kiszélesítése javítaná a költségvetési keret egészének hitelességét, átláthatóságát és hatékonyságát.

(11) A Magyar Nemzeti Bank által indított, a kis- és középvállalkozásokat célzó kedvezményes „Növekedési Hitelprogram” ellenére a gazdaság rendes hitelezése nem indult meg fenntartható módon. A pénzügyi szektor terhei tovább emelkedtek, ez korlátozza a tőkefelhalmozás lehetőségeit. Többek között a pénzügyi tranzakciós illeték megemelése hozzájárult a készpénzhasználat megugrásához a gazdaságban.

Tovább romlott a lakossági hitelportfólió minősége és jelenleg a nemteljesítő hitelek magas aránya jelenti az egyik legnagyobb kihívást a pénzügyi ágazat számára. A portfóliótisztítást hátráltatja az adósságrendezési eljárások rossz hatékonysága. Nem hoztak érdemi új intézkedést annak érdekében, hogy a rossz eszközöket kivezessék a bankok mérlegeiből. A súlyos szabályozási terhek és a nemteljesítő hitelek magas aránya együttesen a hitelkínálat beszűküléséhez vezettek. A kormány több alkalommal jelezte a devizahiteleseket segítő új intézkedés bevezetésére irányuló szándékát, ugyanakkor ezek az intézkedések a legtöbb esetben nem a nehéz helyzetben lévő adósokat célozták, és a további kormányzati segítséggel kapcsolatos várakozások miatt negatív hatást gyakorolnak a háztartások fizetési hajlandóságára. A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének a központi bankba történő integrálásával és a makroprudenciális felügyelet feladatának a központi bankhoz telepítésével megerősítették a pénzügyi szabályozást és felügyeletet. Megkezdődött a bankszanálási rendszer létrehozásának előkészítése.

(12) Jóllehet az előző évhez képest csökkent az adószabályok módosításának gyakorisága, nem történt érdemi előrelépés a társasági adó kiegyensúlyozottabb rendszerének megteremtése érdekében. A meglévő ágazati különadók egy részét éppenséggel megemelték. Az egyes ágazatokra vonatkozóan eltérő adómértékek alkalmazása hátráltatja az erőforrások hatékony allokálását, és ily módon negatívan hat a növekedésre. Annak érdekében, hogy az adóztatás jobban ösztönözze a foglalkoztatást, Magyarország kiszélesítette a személyi jövedelemadó tekintetében igénybe vehető családi adókedvezmény jogosultjainak körét, ami segítség lehet az alacsony jövedelműek számára. Az egyedülálló, alacsony jövedelmű személyek adóterhe az egyik legmagasabb az Európai Unióban. A munkahelyvédelmi törvény által megállapított jogosultsági feltételek alapvetően változatlanok maradtak, jóllehet az alacsony jövedelmű munkavállalók egy jelentős része az intézkedés hatályán kívül marad. Fontos lesz megvizsgálni az intézkedés hatását és költséghatékonyságát, és szükség szerint ki kell igazítani a foglalkoztatásbővítő kapacitásának megnövelése érdekében. Történt némi előrelépés az adóterheknek a munkát terhelő adókról a környezetvédelmi adókra történő áthelyezése terén, de további intézkedésekre van szükség. A pénztárgépeknek az adóhatóságokhoz történő online bekötése a múltban tapasztalható sorozatos késések után fokozatosan valósul meg. Ugyanakkor Magyarországon továbbra is magas az adószabályok megsértésének aránya, jellemző a feketemunka és az áfaszabályok megsértése. Különösen az áfacsalások elleni küzdelem hatékonyságának erősítése érdekében indokolt lenne az ellenőrzési intézkedések szigorítása.

(13) 2013-ban csökkent az ifjúsági munkanélküliség, ugyanakkor a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok aránya emelkedett. Az állami foglalkoztatási szolgálat helyi irodái és az oktatási intézmények, illetve a helyi szintű érdekelt felek közötti hatékony koordináció hozzájárulhatna az intézkedések hatásának fokozásához. Megkezdődött az állami foglalkoztatási szolgálat kapacitásfejlesztése, amelynek részeként kidolgozás alatt van az ügyfél-kategorizálási rendszer, ugyanakkor egyes hátrányos helyzetű csoportok munkaerő-piaci hozzáférésének javítása érdekében a nyílt munkaerőpiacra irányuló aktív munkaerő-piaci intézkedéseket meg kellene vizsgálni a hatékonyságuk és eredményességük értékelése céljából, és amennyiben szükséges, ki kell igazítani azokat. Meg kell erősíteni a különböző munkaerő-piaci és szociális intézkedések (közmunkaprogram, álláskeresési járadék és szociális segélyek) aktivizálási elemeit. A foglalkoztatáspolitikai intézkedésekre rendelkezésre álló költségvetési erőforrások meghatározó részét a közmunkaprogram köti le, ugyanakkor a programból való

kilépést követően 2013-ban a résztvevőknek kevesebb mint 10 %-a tudott visszatérni a nyílt munkaerőpiacra. Ez felveti annak kérdését, hogy tartósabb foglalkoztatási hatás elérése érdekében nem kellene-e kiigazítani a programot oly módon, hogy szorosabban kötődjön az aktivizálási, képzési intézkedésekhez, illetve az álláskereséshez nyújtott támogatáshoz. A nők munkaerő-piaci részvételére ösztönzőleg hatott a fizetett szülői szabadság rugalmasabbá tétele és a gyermekgondozási létesítmények kapacitásának bővítése, de további erőfeszítésekre van szükség, hiszen a nők foglalkoztatása változatlanul 60 % alatti. Az álláskeresési járadékra való jogosultság ideje rövidebb, mint az elhelyezkedéshez szükséges átlagos idő. A szegénységben vagy társadalmi kirekesztettségben élők száma tartósan emelkedik Magyarországon és jelenleg a teljes népesség közel egyharmada ezen kategóriába tartozik. A szegénység továbbra is aránytalanul sújtja a hátrányos helyzetű csoportokat, különösen a gyerekeket és a romákat. Bár létezik Nemzeti Társadalmi Felzárkóztatási Stratégia, a legtöbb területen a szakpolitikai intézkedések nem segítik elő szisztematikus jelleggel a stratégiában meghatározott célok megvalósítását. A szegénység eredményes visszaszorításához integrált és egységesített szakpolitikai intézkedésekre van szükség.

(14) A magyarországi üzleti környezetet a szabályozási keret gyakori változtatásai és az ágazatok egyre nagyobb számában a korlátozott verseny jellemzi. A szolgáltatási ágazatokban új korlátozásokat vezettek be, a meglévőket pedig nem szüntették meg (pl. a gyógyszertárak, a hulladékkezelés, a mobilfizetés, a dohányáru-kiskereskedelem és a tankönyvek piacán). Az elmúlt években kivetett ágazati különadók által érintett ágazatokban a beruházások különösen nagymértékben visszaestek. 2010 és 2013 között a beruházások nominális értéken 44 %-kal csökkentek az energiaágazatban, 28 %-kal a pénzügyi ágazatban és 18 %-kal a távközlési ágazatban, míg összességében 3,4 %-kal nőttek. A közbeszerzések piacát jellemző verseny némileg javult, de további erőfeszítésekre van szükség. Az elektronikus közbeszerzés nagyobb mértékű igénybevétele például jelentős költségmegtakarításokat eredményezhetne, javítaná a közbeszerzések átláthatóságát és fokozná a versenyt. Lépéseket tettek a közszolgálatban dolgozók feddhetetlenségének biztosítására irányuló stratégiák végrehajtása és az átláthatóbban működő közigazgatást szolgáló standardok érvényesítése érdekében, de a korrupció eredményes kezeléséhez további intézkedésekre van szükség.

(15) Emelkedőben van a korai iskolaelhagyók aránya, és a korai iskolaelhagyás megelőzésére irányuló stratégia elfogadását több alkalommal elhalasztották. A diákoknak a munkaerő-piaci elhelyezkedés szempontjából fontos alapvető készségekkel, kompetenciákkal és végzettségekkel való felruházása további erőfeszítéseket igényel. A jó minőségű többségi oktatáshoz való egyenlő hozzáférés továbbra is meghatározó probléma a hátrányos helyzetű gyerekek, és különösen a romák számára. A többek között egy új „duális modellt” bevezető új szakképzési törvény elfogadására az oktatásból a munka világába történő – még mindig nehézségekkel teli – átmenet megkönnyítése érdekében került sor, a jogszabály hatásait szoros figyelemmel kell kísérni.

(16) Magyarország 2013-ban és 2014-ben folytatta a villamos energia és a földgáz végfelhasználói árának csökkentését. Ezek az árcsökkentések és energiaszolgáltatókat terhelő különadókkal együtt negatívan hatottak az energiaszolgáltatók költségmegtérülésére az energiaipari beruházások és a hálózat-karbantartás költségei tekintetében. A háztartások energiaintenzitása jelenleg uniós szinten a legmagasabbak közé tartozik, annak javítására különösen a lakóépületek

tekintetében lenne lehetőség. Továbbra is aggályokat vet fel, hogy az energiaszabályozó hatóság nem független a hálózat-hozzáférési feltételek és díjak meghatározása tekintetében. Tettek bizonyos lépéseket a tömegközlekedési vállalatok szervezetének ésszerűsítése érdekében, de a működési költségek racionalizálása és a tarifarendszer megváltoztatásán keresztül a fenntarthatóság terén még további javulás érhető el.

(17) Az európai szemeszterrel összefüggésben a Bizottság elvégezte Magyarország gazdaságpolitikájának átfogó elemzését, értékelte a konvergenciaprogramot és a nemzeti reformprogramot. Figyelembe vette nemcsak a programok Magyarország fenntartható költségvetési, valamint társadalom- és gazdaságpolitikája szempontjából mutatott jelentőségét, hanem azt is, hogy azok megfelelnek-e az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak, tekintve, hogy az Európai Unió átfogó gazdasági kormányzását az uniós szempontoknak a jövőbeli nemzeti döntésekbe való beépítésével kell megerősíteni. A Bizottság európai szemeszter keretében tett ajánlásait az alábbi 1–7. ajánlás tükrözi.

(18) A Tanács ezen értékelés fényében megvizsgálta Magyarország konvergenciaprogramját, és arról alkotott véleményét[8] különösen az alábbi 1. ajánlás tükrözi.

(19) A Bizottság által elvégzett részletes vizsgálat és ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a nemzeti reformprogramot és a konvergenciaprogramot. A Tanács 1176/2011/EU rendelet 6. cikke szerinti ajánlásait az alábbi 1., 2., 3. és 5. ajánlás tükrözi,

AJÁNLJA, hogy Magyarország 2014-2015-ben tegyen intézkedéseket a következők érdekében:

1. A Stabilitási és Növekedési Paktum előírásaihoz, konkrétan az adósságcsökkentési szabályhoz képest – a Bizottság 2014. évi tavaszi előrejelzése alapján – mutatkozó, a GDP 0,9 %-ának megfelelő összegű eltérésre való tekintettel erősítse meg a 2014-es évre vonatkozó költségvetési intézkedéseket. A középtávú költségvetési cél elérésének biztosítása érdekében 2015-ben és azt követően jelentősen erősítse meg a költségvetési stratégiát, továbbá az államadósság-ráta tartósan csökkenő pályán tartása érdekében gondoskodjon az adósságcsökkentési szabály betartásáról. A számszerűsített költségvetési szabályoknak való megfelelés szisztematikus utólagos ellenőrzésén és korrekciós mechanizmusok alkalmazásán keresztül erősítse meg a középtávú költségvetési keret kötelező jellegét. Javítsa az államháztartás átláthatóságát, aminek érdekében többek között rendszeres makrogazdasági költségvetési előrejelzések és a jelentősebb gazdaságpolitikai javaslatokhoz készített költségvetési hatásvizsgálatok készítésének előírásával szélesítse ki a Költségvetési Tanács törvényi feladatkörét.

2. Többek között a pénzügyi intézményekre kivetett adóterhek struktúrájának átalakításával és ezen adóterhek csökkentésével segítse elő a gazdaság rendes hitelezésének helyreállítását. A megtakarítások banki ágazattól való elterelésének elkerülése és az elektronikus fizetési eszközök használatának ösztönzése végett igazítsa ki a pénzügyi tranzakciós illetékre vonatkozó szabályozást. Vizsgálja meg és szüntesse meg a portfóliótisztítás akadályait, többek között szigorítsa meg az átstrukturált hitelekre vonatkozó tartalékképzési szabályokat, szüntesse meg a hitelbiztosítékok tekintetében alkalmazott végrehajtás akadályait, valamint fokozza a

[8] Az 1466/97/EK rendelet 9. cikkének (2) bekezdése szerint.

fizetésképtelenségi eljárások sebességét és eredményességét. Ezzel összefüggésben folytasson szoros egyeztetéseket az érdekelt felekkel az új szakpolitikai kezdeményezésekről és biztosítsa, hogy ezek megfelelően célzottak legyenek és ne növeljék az erkölcsi kockázatot a hitelfelvevők tekintetében. Erősítse tovább a pénzügyi szabályozást és felügyeletet.

3. Hozza létre a társasági adó stabil, kiegyensúlyozottabb és egységesebb rendszerét, aminek érdekében többek között vezesse ki a torzító hatású ágazati különadókat. Csökkentse az alacsony jövedelmű munkavállalók adóterhét, mindenekelőtt javítsa a környezetvédelmi adók hatékonyságát. Különösen az áfacsalások visszaszorítása érdekében erősítse meg az adószabályoknak való megfelelés javítására irányuló intézkedéseket és összességében csökkentse a megfelelés költségeit.

4. Erősítse meg a megfelelően célzott aktív munkaerő-piaci intézkedéseket, ennek jegyében többek között gyorsítsa fel az állami foglalkoztatási szolgálat ügyfél-kategorizálási rendszerének bevezetését. A fiatalok számára hozza létre a tervezett mentorhálózatot, és a szélesebb kör elérése érdekében a mentorhálózat tevékenységét hangolja össze az oktatási intézmények és a helyi szintű érdekelt felek tevékenységével. Vizsgálja meg a közmunkaprogramot abból a szempontból, hogy az mennyire hatékony segítséget nyújt a résztvevőknek a későbbi elhelyezkedéshez, továbbá erősítse meg annak aktivizálási elemeit. Az újbóli elhelyezkedéshez szükséges átlagos idő figyelembevételével vizsgálja meg az álláskeresési járadék jogosultsági ideje meghosszabbításának lehetőségét, és kapcsolja azt össze aktivizálási intézkedésekkel. Az aktivizálási intézkedésekkel való kapcsolat erősítése mellett a megfelelőség és a lefedettség tekintetében javítsa a szociális segélyek rendszerét. A szegénység számottevő csökkentése érdekében hajtson végre egységesített és integrált, különösen a gyermekekre és a romákra összpontosító szakpolitikai intézkedéseket.

5. Stabilizálja a szabályozási keretet, továbbá ösztönözze a piaci versenyt, aminek érdekében mindenekelőtt számolja fel az akadályokat a szolgáltatási ágazatban. Többek között az elektronikus közbeszerzés bevezetése útján tegyen hathatósabb lépéseket a közbeszerzési piacot jellemző verseny fokozása és a közbeszerzések átláthatóságának növelése érdekében, továbbá szorítsa vissza a korrupciót és összességében csökkentse az adminisztratív terheket.

6. A szakképzésből és a szakoktatásból kieső diákokra összpontosítva hajtson végre nemzeti stratégiát a korai iskolaelhagyás megelőzése érdekében. Alkalmazzon rendszerszerű megközelítést az oktatási szegregáció visszaszorítása és a hátrányos helyzetű csoportok, különösen a romák többségi oktatásban való inkluzív részvételének előmozdítása érdekében. Segítse elő az oktatás különböző szakaszai közötti, illetve a munka világába történő átmenetet, és kövesse szoros figyelemmel a szakképzési reform végrehajtását. Hajtson végre olyan felsőoktatási reformot, amely nagyobb arányban teszi lehetővé felsőfokú végzettség megszerzését, különösen a hátrányos helyzetű tanulók számára.

7. Vizsgálja meg az energiaár-szabályozás beruházásösztönző és versenyre gyakorolt hatásait a villamos energia és a földgáz piacán. Tegyen további lépéseket annak érdekében, hogy biztosítva legyen a nemzeti szabályozó hatóság függetlensége a hálózati tarifák és feltételek meghatározása tekintetében. Tegyen intézkedéseket az energiahatékonyság javítása érdekében, különösen a lakóépületek tekintetében. Többek között a működési költségek leszorítása és az állami tulajdonban lévő

közlekedési vállalatok által alkalmazott díjszabás felülvizsgálata útján javítsa a közlekedési rendszer fenntarthatóságát.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök